

127.

VINEA CARMELI

Portant veu
de les Joventuts Escolars Carmelitane
del Comissariat de Catalunya

ANY I

GENER I FEBRER 1935

NUM. 6-7

LOT
A-17929

FELIÇ ANY NOU

VINEA CARMELI

Rubleria de jóia en veure néixer, ufanós
com sol ixent, l'any 1935,

i poder saludar-lo plena de vida

i enardit entusiasme

amb faisons no menys noves,

desitja

a tots els seus benivolguts lectors, protectors

i amics que els sigui, aquest nou any,

plaent i curull de benaurança,

ja que aquest és el fi

al qual aixeca els seus precs al Cel

LA REDACCIÓ

Els Sants Reis

VOCACIÓ DELS GENTILS

„Gaudens gaudebo in Domino, et exultabit anima mea in Deo meo: quia induit me vestimento salutis, et indumento iustitiae circumdedit me, quasi Sponsam decoratum corona et quasi sponsam ornatam monilibus suis“. En gran manera em gaudiré en el Senyor i es gaubarrà la meua ànima en el meu Déu; perquè m'ha posat vestidures de salvació, i amb un mantell de justícia m'ha voltat, com espòs abillat amb corona, i com esposa engalonada amb joiells. Canta Isaïes profeta: i encara segueix dient: puix així com la terra produeix el seu plançó i l'hort la seva sement; així també el Senyor Déu farà brostar la justícia i la lloança davant tots els pobles de la terra.

Això succeirà quan des del més alt dels cels, baixarà el cor angèlic cantant aquell formós himne *“Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonae voluntatis“*; ensems que anunciant a aquells benaurats pastorets del voltant de Bethlem, la vinguda del Crist Senyor que venia del cel a la terra per a portar als homes de la terra al cel. I aquest Crist Salvador no tan sols volgué venir a redimir i a salvar al poble escollit o jueu, sinó que venia a redimir i a salvar a tots els pobles de la terra, això és, jueus i gentils: puix com va profetitzar Isaïes que quan les tenebres ennuvolarien la terra, i els pobles estarien en l'obscuritat, aleshores seria quan neixeria sobre Jerusalem el Mesies que li donaria llum a la claror de la qual els pobles vindran sobre tu Jerusalem. I llavors seria, quan els camells i dromedaris de Madian i Efa cobriran la teua terra. I tots vindran de Sabà a oferir-te els dons d'or, incens i mirra, ensems que anunciant les lloances de llur Senyor i Mesies.

I David el profeta coronat, en el salm LI, profetitza d'aquesta faísó: *“Neixerà en els seus dies la justícia, i la pau florirà en tot el món... i dominarà de mar a mar, i els termes del seu imperi, serà tota la terra. Vindran també a agenollar-se davant Ell els pobles d'Ethiopia... els reis de Tharsis, del mar i de les Illes, els de l'Àrabia i els Sabcos li presentaran formosos dons i li pagaran tribut. Tots els reis de la terra l'adoraran... i veient les seves grandeses l'anunciaran en tots els de la terra lloant el seu sant nom.“*

I aquest dia formós ensems que tan gloriós, és el que l'església celebra sota el títol de l'Epifania o Sants Reis. Dia en que Ntra. Ma-

re l'església commemora la manifestació del Rei de la glòria als gentils; puix, així com celebra Ntra. Mare l'església el dia de la Nativitat del Senyor la manifestació als fidels o jueus: així també el dia dels Sants Reis l'església Ntra. Mare commemora la manifestació als gentils, car segons les Escripures Santes, la bona nova que nostre Salvador, venia a anunciar-nos i ensenyar-nos, era per a salvació de tot aquell que creu en el Fill de l' Altíssim. Primerament, sí, era per a salvació dels jueus, perquè a ells varen ésser fetes les promences, però sense excloure als gentils, car „*Non enim est acceptio personarum apud Deum,*”

“*Omnes enim peccaverunt, et egent gloria Dei*”: exclama S. Pau escrivint als cristians de Roma, després de manifestar que tots tan jueus com gentils estan sota el jou del pecat, del qual diu S. Pau no els pot deslliurar la llei, sinó la fe en Jesucrist. I que per la mateixa raó no deuen vanar-se en les obres de la llei; i així tan jueus com gentils necessiten de la fe en Jesucrist, perquè tots sense excepció de ningú hem pecat, i si hem estat justificats ha sigut gratuïtament per la gràcia de Déu que ens ha estat donada per la redempció de Jesucrist; i així ningú pot vanar-se davant Déu, perquè, com ja hem dit amb S. Pau „*Non enim est acceptio personarum apud Deum*”

Oh quin goig, quina pau causa en l'ànima el veure que tots els pobles de la terra s'agenollen davant Jesús per a tributar-li tot llur ésser per a formar, de tantes races diverses i de tans pobles àdhuc contraris, de tans de genis oposats, un sol cor, una sola veu amb un sens nombre de lloances per a adorar a aquell del qual pregunta S. Agustí “*Quis est iste Rex tam parvus, tam magnus; nondum in terra loquens, jam in coelo edicta proponens?*”

Oh bon Déu com són lloades les vostres grandeses, com són enlairades les vostres misericòrdies davant tantes nacions bàrbares humiliades als peus del vostre Fill el Bon Jesús!. Oh com es manifesta la vostra glòria en tans monarques, abatuts als peus del signe de la vostra redempció, la santa creu.

“*Salus ex judeis est; sed haec salus usque ad fines terrae*” comenta S. Agustí. Els gentils, sí, vingueren de molt lluny, puix varen venir del més profund de l' idolatria; però benaurats ells que sapigueren correspondre a la primera veu de la gràcia, car per això foren agradables i acceptats davant Déu. Oh! hasta aquell dia infidels i idòlatres, més des de el dia en què sapigueren adorar al Rei del cel com

mereix, foren contats entre els fills estimats de Déu; i per això mateix seran posats en el regne del cel en mig d' Abraham, Isaac i Jacob; perquè han reconegut a Déu per Pare i l'església els ha criat com a fills.

Oh, ara si que podem tots els mortals, unificar els nostres cors i així units retre a Déu el tribut d' adoració i acció de gràcies, perquè es dignà estendre l' evangeli o bona nova per tots els pobles de la terra, de tal faisó que no hi ha poble en la terra que no hi hagi qualche creient, el qual amb les seves lloances i pregàries no procuri estendre més i més el vostre sant regne, per a que el vostre nom tres voltes sant estigui segellat en tots els cors de vostres creatures a fi de que de tots els homes es formi un sol ramat amb un sol Pastor

I a nosaltres atorgueu-nos que ja que coneixem per la fe, que sou el veritable Déu i el veritable Pare de tota creatura; arribem, per els mèrits de vostre Fill unigènit Jesús a la inefable contemplació de la glòria, per a cantar l'Himne Etern amb vostres àngels i sants.

Fra Enfrosi M. Raga

Sant Franc de Sena, C. Carm.

(Acabament)

El Sant content d'aquestes paraules se'n anà al convent de Pares Carmelites de Sena; però el Superior no el volia perquè era massa vell, ja que no podria ni ingresar per corista ni tampoc quedar-se pe a germà d'obediència; i no tinguent diners per a fer -li un hàbit, un àngel en forma de jove aparegué al Superior amb un hàbit que tenia d'ésser el de Franc. Al convent era l'admiració de tots els religiosos per les seves grans virtuts, ell era molt devot de la Verge Santíssima i no sabia com pagar tanta misericòrdia.

Era tan gran l'amor que tenia a l'Eucaristia, que no sabia separar-se del Sagrari. — Cert dia estava ajudant missa quan el celebrant partia l'Hòstia saltà un bocí per l'aire i se'n anà a la boca de sant Franc servint de Sagrament i de Sacerdot el mateix Jesucrist.

Entregà l'ànima a Déu mirant un Crucifix i dient les següents paraules: *Vina Jesús, vina; en les teves mans encomano el meu esperit.* Tingué la mort en el convent de Sena, el dia 11 de desembre de l'any 1291 contant 80 anys d'edat i onze de religió.

Joan Coldecarrera, Alm. Marià

L'Orde del Carme a Catalunya

LA VINGUDA DELS CARMELITES A ESPANYA

En desenvolupar aquest tema, em seria molt grat endinsar-me de ple al seu estudi, seguint un a un tots els passos del Ntre. Sagrat Orde per casa nostra, des del seu neixement fins al temps de l'exclaustració ara fa tot just un segle, i àdhuc seguir-lo fins els nostres dies, el reviscolament del qual és de tothom ben notori; i voldria, ensems, deixar de banda la qüestió històrica de la vinguda dels Carmelites a la nostra Península, car ultra ésser una qüestió insoluble, per manca de fonts històriques, no és pas d'un interès capital per al nostre humil treball.

Però, heus ací que en cercar un punt bàsic per a començar la tasca, trobem una munió de convents plantats a la nostra Península, que volen l'antigüetat: Osca vol ésser de l'any 1187; Perelada diu que nasqué el 1206; Perpinyà i Sangüessa el 1212; Toledo, Requena, Lleida, etc. Tots volen ésser el primer, i cap d'ells pot donar-nos una prova apodíctica. Per això, veient tanta diversitat de parers, ja havia pensat no tocar-ho, i prendre com a punt de partida el convent de Perelada, el certificat de neixement del qual data de l'any 1206, i a més per ésser aquest el convent que tradicionalment ha estat senyalat com el bres de l'Orde. En voler, doncs, passar endavant trobo que el nostre M.R.P. B. Fanti Mª Xiberta, veritable llumbrera i autoritat sobre aquesta matèria a „*Analecta Ordinis*„ i en l'obra recentment publicada sobre Guiu Terrena, diu que „les fundacions anteriors a l'any 1238, ordinàriament no es poden admetre a ulls clucs„; i per altra banda el reconegut historiador de les coses nostrades P. Florenci del Nen Jesús, en la seva obra „EL MONTE CARMELO“, comentant aquell paràgraf de la Crònica d'en Guillem de Sanvico qui diu que, a l'any 1233 alguns Religiosos vingueren de l'Orient a l'Occident, afegeix en una nota: „En España también entraron por este tiempo los Carmelitas, fundando el primer convento en Lérida..“ A més, en Jaume de Milendunch, en el seu *Cronicón Universal*, diu que els Carmelites vingueren a Europa per l'any 1212; i el conegut historiador Jesuïta P. Papebroch, diu: „*Finio igitur et rursum afirmo Carmelitas, ante annum 1238 nulla in Occidente habuisse Monasteria.*“ Acabo, doncs, i torno repetir que els carmelites no tingueren cap convent a l'occident, abans de l'any 1238.

Si són, doncs, verídics aquests parers què n'hem de fer aleshores dels convents suscitats, l'antigüetat dels quals vol posar-se més enllà del que ells afirmen? Què en farem, llavors, de l'opinió tradicional, la qual, com dèiem suara, es recolsa en el convent de Peralada, per ella fundat a l'any 1206, tenint-lo com el brés del Carme Espanyol?

Veritablement, aquesta qüestió és insoluble, com diguí de bell antuvi més heus ací que si volem ésser tradicionals hem de negar les respectables opinions adalt esmentades, i si ens entossudim en forcejar la tradició, ens quedem sense palanca on poder apoiar tot el nostre treball.

Mirem, doncs, de cercar un terme mig, i amb ell agermanar l'opinió dels que diuen que " les fundacions anteriors a l'any 1238, ordinàriament no es poden admetre a ulls clucs " amb la tradició que senyala alguns convents anteriors a aquesta data.

Enlloc he pogut trobar els motius que addueixen per la seva asserció, però em sembla poder albirar ontocom llur fonament, car en la CRONICA d'en Guillem de Sanvico s'hi llegeix que a l'any 1238, alguns religiosos del Mont del Carme naturals de Xipre, s'en anaren cap a llur terra, d'altres sicilians cap a Sicília i altres de filiació provençal cap a Marsella ; i afegeix el Cronista « *Qui omnes, et post eos aliqui, hac intentione Terram Sanctam describant, et ad illas ac varias regiones ac cedebant, ut Religionem istam in illis regionibus noviter plantarent* ». Això sembla voler suposar que fins aquesta data no hi havia Carmelites fora de Palestina. Mirem, però, d'estrinar el seu sentit.

L'autor de la "*Historia Chronologica Priorum Generalium*" P. Maria Ventimiglia, volent demostrar la falsedat de la suscitada dita de Papebroch, diu que la vinguda dels Carmelites a l'Occident, a l'any 1238, de cap manera pot dir-se la primera, car ans d'ella ja n'hi havia de monastirs nostres a l'Occident, i afegeix, citant al P. Lezana, en quin sentit pot dir-se primera aquella expedició del 1238.

« *Prima sane dici potest . . . Primo, quia haec facta fuit ex Caelestis et supernaturalis B. Virginis visionis instinctu; aliae autem ex privato Fratrum, sive Superiorum iudicio; Haec ex Capituli Generalis, matura discussione praemissa, decreto; illae ex mero beneplacito Fratrum, et Praelatorum assensu. Haec ad plures mundi regiones; illae autem ad unam vel etiam civitatem.* »

En confirmació d'aixó pot adduir-se l'autoritat del P. Villiers, qui en parlar d'aquest Capítol General celebrat al Mont del Carme a l'any 1238, diu que en ell es decretà la transmigració dels religiosos a Europa, i afegeix "*quod hactenus in particulari saepius factum fuerat nunquam tamen ex generalis ordinis decreto.*"

I en altre lloc, en parlar de S. Simó Stoch, diu que aquest entrà a l'Orde "*anno 1212 Carmelitis nonnullis in Cantiam advenientibus.*"

Amb aquestes cites i moltes altres que podria transcriure, no pretenc pas, ni molt menys, posar de relleu quan i per on vingueren els Carmelites a Espanya, car com he dit i repetit manta vegada, d'aquest afer no se'n pot pas treure aigua clara, l'únic que vull és demostrar no ésser cert que abans del 1238 no podien haver-hi convents nostres a l'Occident, el qual em sembla queda prou palès amb els arguments esmentats.

Fra B. Fanti M. Bassols

Sta. Eufrosina, V. Carm.

En temps en que regnava al orient Teodosi el Menor, fill de Teodosi el Gran brillava a Alexandria d'Egipte un senyor casat amb una nobilíssima dama, els quals no havent rebut la benedicció del cel la demanaren amb oracions, penitències i dejunis. El Senyor els hi donà una filla que li varen posar per nom Eufrosina.

A l'edat de dotze anys quedà orfa de mare, i al complir els 18 anys el seu pare pensà en donar-li espòs, fent ja els preparatius per a les nocces. Però Eufrosina havia consagrat la virginitat a Déu Nte. Senyor, i secretament es feu vestir l'hàbit de nos're ordre.

I inspirada per el cel es vestí d'home i marxà a un convent on per més dissimular digué al superior que es deia Esmaragde.

Quan arribà el seu pare i trobant a faltar a Eufrosina, la cercà molt però no la trobà.

Trenta-vuit anys passà Sta. Eufrosina amb el nom d'Esmeragde en aquest gènere de vida mentre el seu pare la plorava. Per fi Déu li manifestà que se li acostava la mort i feu que el seu pare es trobés a aquell convent en aquell moment, i el cridà i li digué que s'esperés tres dies; el qual ho feu de bon grat. Al tercer dia el cridà i li digué que ella era la seva filla, i espirà. El seu pare fet un mar de llàgrimes volia morir abraçat a la seva filla. Els monjos l'enterraren i acostant-se al cos un que estava cec d'un ull, quedà curat.

El seu pare es feu monjo, tingué per cel·la la mateixa que la seva filla i al morir digué que l'enterressin al costat de la seva filla.

Albert Sàlvia, Alm. Mariá.

Diada Carmelitana

Així podem nomenar el primer de Gener, dia de les NOÇES D'OR de la Professió del nostre benamat i preat germà P. JOAQUIM M.ª CODINACH OLIANA, puix poques, molt poques vegades es podran descriure festes tan intimes, tan significatives i de caire tan netament carmelità com la present, *Cinquantè Aniversari* de la professió religiosa del que és Degà del Carme espanyol.

Mai s'esborrarà de l'esperit de quants vam tenir la ventura de celebrar-la. A no tenir por del censor de la preada «Vinea Carmeli» empraria ales, per a que la ploma pugués volar, i en ses altures, descrigués el que sentiren les nostres ànimes en aital diada, però, estem en temps de censures, i no seria d'extranyar que uns *zags, zags* tallessin el millor de la descripció, i per a no caure en tal pena de suspensió de la premsa vaig a ésser breu i a lo essencial.

Ja hi som; la festa va ésser tal com enunciaren els programes, superant en tot i per tot la nostra expectativa per la sumptuositat que revestí i per la inusitada concurrència de fidels, que omplia de gom a gom la nostra església en tots els actes. La primera nota festiva fou una bonica i melodiosa diana amb que, després de la Missa i Hores menors, s'obsequià al R. P. Joaquim. Comença l'Ofici a les 11, amb assistència del nostre estimat Bisbe P. Frederic Mª Costa; fou celebrant l'homenatjat P. Joaquim, servint-lo de Diaca i Subdiaca el P. Mestre de Novicis i el P. Vice-Rector de les Escoles Pies; de Capel, el R. P. Josep Mª Casulà, Prior de Terrassa; de Mestre de Cerimònies el R. P. Gabriel Mª Codony, Prior de Barcelona.

El sermó del seu germà, el R. P. Carmel Mª Codinach, va ésser eloqüent i emocionant, fent sentir les boneses i misericòrdies de Déu vers la humanitat, especialment vers el seu germà des de que fou cridat al nostre Orde com a primera pedra de la restauració del Carmel espanyol iniciada pel seu compatrici R. P. Josep Mª Barcons a manament del Rm. P. Angel Sabini, aleshores General de l'Orde.

L'acte de la renovació de la professió fou veritablement emocionant. Per delegació del nostre R. P. Prior, presidí l'acte el R. P. Casulà qui dirigí una breu, però, sentida plàtica d'encoratjament en el bon servir a Déu i a Ntra. Sma. Mare, tocant de relleu l'actuació dels nostres avantpassats Pares Carmelites a Tàrrrega i la que en la restauració d'aquest Convent han realitzat hasta la hora present, essent permanent la del homenatjat P. Joaquim. A continuació fou cantat el *Te Deum* en acció de gràcies i es donà bedneicció solemne amb el Santíssim, després el nostre Ilm. germà P. Fre-

deric donà al poble la benedicció episcopal, acabant tots els actes amb l'adoració del Diví Infantó, cantant-se uns escollits nadalencs molt ben interpretats per l'Orfeó «Nova Tàrrrega», qui cantà també la Missa, la de Lambert i el Te Deum.

Es dignaren donar major honorança a l'acte amb la seva presència, a més dels esmentats Pares: el Rnd. Ecònem de la nostra Parròquia; el Vice-Rector de les Escoles Pies d'aquesta Ciutat; el R. Mn. Joan Griñó, Beneficiat de Lleida. En tot, va deixar-se sentir l'absència del nostre M.R.P. Comissari i la del R. P. Prior d'Olot, deguda a motius superiors.

Pel nostre gaudi i de tots els estimats lectors de «*Vinea Carmeli*» ens plau constatar la vera germanor carmelitana demostrada en aquesta diada per les efussives felicitacions rebudes de tots els indrets del Carmel espanyol, de les nostres germanes de les Corts, Valls i de Banyoles, dels MM. RR. PP. Provincials de la Bètica Arago-Valentina. Pernambuco i Bahia, del nostre M. R. P. Comissari, del nostre Assistent General M. R. P. Bartomeu F. M.ª Xiberta i del nostre Rm. P. General Hilari M.ª Doswald.

Els diaris de Barcelona «Correo Catalán», «Matí», Vanguardia»; de Lleida «El Correo» i d'aquesta localitat «L'Acció Comarcal» i «Crònica Targarina» es feren portantveus dels vots de felicitats pel nostre P. Joaquim.

Els nostres pietosos Novicis volgueren també manifestar el seu entusiasme carmelità en tan gran diada, i dirigits pel seu P. Mestre i fortament ajudats pel nostre molt estimat P. Prior, realitzaren una petita vetllada a honorança del R. P. Joaquim, fent-la extensiva ensems, al R. P. Casula, per la seva diada de les noces d'argent sacerdotals, ja que no havíem tingut el plaer d'acompanyar-lo personalment en el seu dia. Molt va servir la presència del P. Carmel M.ª Codinach, qui amb el seu art musical completà la brillantor de tal entreteniment de vers germans en sa alegria.

Tancant aquesta crònica amb clau d'or volem transcriure la lletra cordial del nostre Rm. P. General dirigida al nostre homenatjat:

«HILARIUS M.ª DOSWALD REVERENDO PATRI JOACHIMO CODINACH, ORD. CARM., *salutem plurimam dicit in Carmelo.*

Ad aures meas pervenit, mox futurum esse, ut quinquagesimum peragas annum, ex quo vota Deo et Beatissimæ Virgini emissisti. Quod mihi et omnibus Carmelitis fit gaudium. — Nos, quæ etate proveci sumus, mente facile fingere possumus, quot et quanta rerum pericula decursu temporum subieris, et quot et quantos labores exceperis, ut Deo et Eius Matri servire posses. — Scias, velim, nos gaudii tui et doloris socios, tui semper memores esse. — HILARIUS M.ª DOSWALD. ORD. CARM. (Rubricat) Die V ante Kalen Januariæ, MCMXXXV.»

Triomf de l'Amor

Als meus benvolguts germans en el Carme
FRA EDUARD M.ª SERRANO I FRA B. FANTI
M.ª BASSOLS, en el dia venturós de la seva
PROFESSIÓ SOLEMNE

Oh dia venturós, curull de benaurança!
oh dia que per sempre dolçors evocaràs!
N'és tant de dolça i tendre la teva recordança,
que de la nostra pensa mai més t'esvaïràs.

Els Angels dalt el cel quins cants, avui, de glòria
al só de grata lira entonen a l'Anyell!
Voltant-lo a voladúries, celebren la victòria
que ha obtingut l'Amor d'un pit sagnant i bell.

Clavat dalt d'aquell arbre, oh bon Jesús! un dia,
que els vostres llavis deien: *tinc set*, ells van oir,
i al punt a apaivagar-la, veient com defallia
el vostre cor, s'en venen frisant amb Vos morir.

No temen, no, l'avern feréstec, que ara amb fúria
udola, ja perduda sa presa contemplant;
bandegen els plaers del món, i la cantúria
de les sirenes no entra ja en el seu pit amant.

Que mentres els cridaveu, ulls fits a vosters llagues
comprenen l'amor tendre que nia en vostre pit;
i de llavors, què poden paranys, udols, manyagues?
ja fermes, sens témer venen, Vos sóu el seu dalit.

L'Amor és qui triomfa. Quan el dardell dispara,
fet abrandada flama entrant-se'n pit endins,
quin cor pot resistir-lo? d'aital foc tot s'amara,
i resta d'aleshores esclau d'amors divins.

Oh bon Jesús, que n'és de dolç vostre esclavatgel
 Que venturós és l'home pel vostre amor captiu!
 no en altre cosa pensa que en retre us homenatge,
 i ja res li fa pena si Vos no el sóu esquiu.

Per ço ells als vostres peus, res més que'l vostre rostre
 amb abraçada eterna delegen contemplar;
 quant són i posseeixen, Jesús, ja tot és vostre,
 avui n'han fet l'entrega prostrats al vostre altar.

.....

Seguiu aquesta via, la més dreta drecera,
 no us perdereu per ella, Jesús us l'ha elegit.
 La creu que us extenua Ell tornarà lleugera,
 gustosos abraçeu-la que és fi de tot neguit.

Seguiu, sí, aquesta via, que amb signes indelebles
 traçaren nostres Pares pujant per el Carmel;
 hi trobareu espines; lluiteu, no sigueu febles;
 tasteu-les, que en ses punxes hi trobareu el cel.

Fra Pau M. Casadevall.

NOTA — Per manca d'espai no podem donar cabuda, com seria el nostre gust, a la poesia dedicada als nous professors pel R.P. Lluís Mª Codinach. - Ho farem al número vinent, si Déu vol.

Cap al progrés !!!

Mercès a la generositat del nostre amat M. R. P. Comissari sempre amant per ajudar-nos en tot quant s'adigui al nostre perfeccionament, avui «Vinea Carmeli» apareix abillada d'una faisó, que li permet plantar-se dintre el terreny de la premsa catòlica, encara que les seves humils pretensions no vulguin ultrapassar els límits d'una vida ben casolana.

«Vinea Carmeli,» doncs, està de festa, puix avui ja compta amb una impremta ben seva i completíssima per demés, car a més de dues màquines per a imprimir, abdues en perfecte estat, te un bé de Déu de bonics tipus, gairebé tots ells nous, els quals conjuntament amb llurs estris accessoris, constitueixen un perfecte ormeig tipogràfic.

Les dues màquines són obra del Rnd.Mn.Isidre Roura, actual Rector de Fontclara, d'una especial originalitat que, tot i essent úniques en el seu gènere, permeten fer treballs força delicats.

Sobre la portada que hem escollit, la qual creiem ésser un tema molt propi del nostre òrgan, se'n podria fer una disertació quelcom més que explicativa, car hom ja hi pot albirar la veritable «Vinea» la sava de la qual circula des del més profund de la soca fins l'últim bri del seu brancatge.

Noti's la parra, sintetització de la vinya, plantada per Ntre. Pare S. Elias i regada per nostre Pare S. Eliseo, es fonamenta sobre el dolcíssim nom de Maria i la sava que d'ell en xucla corre per tot el brancam i regalima en cada una de ses fulles, produint els ufanosos fruits que al bell cim de la vida Carmelitana sojornen enbolcallats amb el blanc mantell de la Mare amorosa, entre els quals hom pot entreveure-hi les principals figures del Carme triomfant, com S. Joan de la Creu; S. Andreu Cors; S. Simó Stoch; Sta. Teresa; Sta. Teresina, etc.

El quadre és còpia del que portaven uns Breviaris antics, amb alguna modificació; i l'hem escollit per ésser el que més s'adiu al nostre objecte.

Per això moteix creiem abillarà a tothom.

A V I S

Demanem als nostres Suscriptors, que encara no hagin transès l'import de la subscripció'ho facin el més prompte possible al objecte de poder anar organitzant l'administració.

Ensems, fem avinent a tots aquells Religiosos que desitgin rebre la nostra revista, ho notifiquin a la Direcció, atenent-se per a la quota, a les **NORMES D'ADMINISTRACIO** apuntades en el número primer de «VINEA CARMELI», plana 14, norma 1^a.

PLANA MISSIONAL

Des de primers d'any, i sota el patronatge de la gran Missionera, la nostra Germaneta de Lisieux, s'està organitzant entre els Religiosos i Religioses del nostre Comissariat el "BANC ESPIRITUAL - Sta. TERESINA" (Pro Missions Carmelitanes)

Consisteix en acumular oracions i obres bones, ofertes pels nostres missioners, qui lluny de nosaltres, entremig de penes i fatigues breguen sens parar per la salvació de les ànimes, extenen arreu el regnat de Crist i la bona sentor de nostre Sagrat Orde.

La seva organització és la següent: Mensualment s'envia a tots els afiliats al *BANC* (que s'enomenen *Accionistes*.) un bitllet, en el qual cada u pot anotar-hi totes les bones obres que diàriament ofereix al *BANC*; en acabar el mes es tramet el susdit bitllet, amb el total de les bones obres ofertes, a la Diercció, on es fa el recompte general de totes les bones obres rebudes dels *Accionistes*, i quan el *BANC* compta amb un respectable capital, procedeix a la distribució, la qual s'efectua repartin el susdit Capital entre els nostres Missioners, mitjançant un *XEC* espiritual.

Per a aquest afer s'aprofita qualque propícia avinentesa; v.g. l'onomàstic d'algun dels nostres Missioners, Pasques, Ntra. Sma. Mare, etc.

Quina satisfacció no ha ds sentir aquell germà nostre, qui entremig de les feixugueses de la vida missional, es veu a les seves mans una respectable quantitat de misses, comunions, rosaris, etc., ofertes pel fruit espiritual de la seva missió. ?

I mentrestant nosaltres, els que fruim les dolceses de la vida en comunitat, tenim amb ell un mitjà per a expandir l'ardor que deu abusar tota ànima netament Carmelitana, com la del nostre cabdill i Pare S. Elias qui flamejava de zel per la glòria de Déu.

No oblidem l'exemple de la nostra Patrona, la Santeta de Lisieux, la qual àdhuc les passes que tota malaltixa i sense ganes donava pel jardí del seu convent, les oferia, deia, per aquell pobre missioner qui tot laç i polsegós, no deixa la llarga caminata, per a assolir la salvació d'una ànima.

Així, doncs, queden invitats a ingressar com a *Accionistes* al *BANC*, tots els Religiosos i Religioses del Comissariat, a qui encara no s'havia fet la invitació.

Actualment compta el *BANC* amb 57 *Accionistes*.

Noti's que la Direcció del *BANC* és la mateixa de "*Vinca Carmeli*". Per a tota mena de referències, dirigir-se a la Direcció.

NOTICIARI

D'OLOT

NADAL. — Després dels exàmens trimestrals, que es feren el dia 21 de desembre, ens donarem a les vacances nadalenques, que s'escolaren tranquil·lament, amb la tradicional tómbola, amb els seus innocents, un bon dia de camp, bons passeig i bones cantúries. — A l'església, es celebrà la tradicional «Missa del Gall» després dels solemniais Matines, cantant l'*Schola Cantorum* la missa de la Mare de Déu de Núria del mestre Lluís Romeu. Prve.

PROFESSIÓ SOLEMNE. — Com a complement de les festes nadalenques, tinguérem la Professió Solemne dels coristes Fra Eduard M^a. Serrano i Fra B. Fanti Mª Bassols, que fou el dia 6 de gener del prestn any.

A tres quarts de deu en punt començà la cerimònia, davant una respectable generació de fidels, familiars i amistats dels Professants, qui enbadalits anaven seguint el descabdellament de tan xamós acte.

El M.R.P. Comissari General, receptor de la professió, platicà llargament i eloqüent sobre la ruta que deu seguir tot religiós, a imitació dels SS. Reis, la festa dels quals celebràvem aquell dia. — Els Professants llegiren llurs vots, i acabades totes les cerimònies rituals, es celebrà la missa de comunió, durant la qual l'*Schola* interpretà magistralment, bonics

motets molt adients a l'acte.

El P, Procurador de la comunitat, volgué completar la diada amb un extraordinari agape, després del qual, es llegiren dues inspiradíssimes poesies dedicades als novells Professos, pels seus autors el R.P. Lluís Mª Codinach i Fra Pau M.ª Casadevall.

REFORMES. — Amb gran activitat s'està treballant, gairebé fa un mes, en l'obra d'exornació i decoració de la nostra església. L'obra ha estat confiada a l'artista olotí en Bartomeu Mas. En el proper número, si Déu vol, donarem una idea detallada d'aital reforma.

DE TARREGA

PROFESSIÓ. — El dia 3 de desembre professà, el germà convers fra Andreu Mª Llagostera. Fou un gran dia de joia tant per a Ell com per a la comunitat. Pel matí hagué missa cantada amb violí, cantà la missa son germà Mn. Miquel vicari de l'església de S. Pol de Mar, qui estigué dos dies amb nostra companyia.

COMIAT. — El dia 10 del mateix mes, sortí d'aquí cap a Olot, el mateix germà que pocs dies abans professà, fra Andreu M^a. a suplir al postulant fra Conrat M^a. Alcàcer, que tenia que venir aquí Tàrrrega per a fer l'any del sant noviciat.

Com l'altre germà convers fra Angel Mª Presta s'en endugué un jovenet d'onze anys que anava a emprendre la carrera religiosa. Se'l veia molt tranquil.

FESTA CASOLANA.— Dia 11 dia de S. Franc de Siena, patró dels germans d'obediència, com que no hi havia cap germà que hagués estat al menys un any, en la festa de S. Franc, el P. Prior disposà, que els novicis donguéssim com una empremta, diríem, per a animar als germans a celebrar amb entusiasme el dia del Sant Patró, Franc de Siena, així és que al vespre es feu una solemnia vetllada en honor a S. Franc.

El refectori estigué adornat de tal manera que donava gust i animava a tots els novicis a dir-li son humil discurs; fra Eliseu M^a., germà convers, feu la despedida en agraïment a tots en francès. Tot sortí molt entusiasmada.

El dia 14 arribà a aquest el germà postulant fra Conrat Alcàcer, que vingué per fer el sant noviciat. La nit mateixa escomençaren els exercicis, juntant-se-li dos postulants més d'aquest nostre convent. Vestiren el sant hàbit el dia 23, amb els noms de fra Eliseu (Lluís) Conrat i Lluís.

El dia 24 es cantà prima; i a les 12 de la nit es feu la missa del Gall en la que l'orfeó «Nova Tàrrega» interpretà la missa del M. Romeu i cants nadalencs, entre altres «fum, fum, fum.»

D'ACI I D'ALLA

*** Hem rebut formosos records de la Professió Solemne de Fra Esteve M.ª Bordàs i de la Primera Missa del Rnd. P. Nuny M.^a. Besalduch, abdòs de la Província Arago-Valentina ex-condeixeples nostres. - Per molts anys.

*** Es troba ja restablert de l'enfermetat que l'atacà, el nostre amat ex-Professat de filosofia M.I. Dr. Josep M.^a. Llovera, canonge de la Seu Barcelonina. Li desitgem un total i prompte restabliment.

*** De pas cap al Brasil a últims del passat gener, estigué breus hores a Barcelona el nostre Rm. P. General. Desitgem que a la tornada pugui romandre alguns dies entre nosaltres.

*** Amb gran joia ens hem vist a les nostres mans el primer número de la tercera època de la revisteta «LA NUVEÇILLA DEL CARMELO», òrgan dels nostres germans escolars de la veïna Província Arago-Valentina. - Tan en son contingut com en la presentació ens dona a conèixer que són mans ben ensinistrades les que la dirigeixen. Prou voldríem parlar-ne extensament, car ella ha fet reviscolar en nostres pensers records no molt llunyans saturats de satisfacció, més per impossibilitat de fer-ho en aquest número en parlarem en altre, ajudant Déu.

Mentrestant «Vinea Carmeli» es complau en trametre la més coral enhorabona als simpàtics i entusiastes Coristes de la Cogullada; ensems que es promet poder donar compta en ses planes del curs d'aquesta «Nuvecilla», la fecunditat de la qual, a no dubtar, ha de donar fruits exuberants a la germana Província. - Per molts anys.

Trencaclosques

SOLUCIONS AL NÚMERO 5

A la Xarada: *Vinagre*. Als Geroglífics; Num. 1: *Pe-ix salat*. Al Num. 2: *Dos parells de guants de punt*. Al Acròstic:

Lopez Picó
BOfill i Matas
GimErà
CosTa i Llovera
ApelEs Mestres
AusiaS March

AlCover
VerdAguer
Milà i FonTanals
CArner
Morera i GaLícia
MarAgall
LloreNs Ribèr
CarleS Riba

SOLUCIONAREN: *Tot*, Fra P.M.^a
C. Xarada, Fra B. F. M.ª Bassols i F.
Eduard M.ª Serrano.

TARGETA

Sra. Anna Cudisic Forné
TEROL

Formar amb les lletres d'aquesta targeta, el nom i cognom d'un Sant Carmelita i el de la ciutat on nasqué.

XARADA

LA PRIMERA és cosa llarga,
corre pobles i ciutats;
SEGONA, en l'abecedari
si cercas, la trobaràs;
TERCERA i QUARTA en les fruites,
el tot fa calentà el cap.

TRIANGLE

. Art.
. Petit pla.
. Nom d'home
. Preposició.

ALS NOSTRES LECTORS

Ens creiem obligats de fer-los ayinent, que el retràs amb que apareix **VINEA CARMELI** és alié als nostres desigs, car ell ha estat degut a que l'autor de la nostra impremta, que devia venir a ensinistrar-nos i posar-nos-la en marxa no pugué fer-ho fins fa poc; mentrestant, érem obligats a romandre inactius. Esperem, no obstant, posar-nos a to ben aviat.

